

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.285 van 27 april 1998
in de zaak A. 46.038/IX-955.**

In zake : Marcus TAETS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. RYCKAERT,
kantoor houdende te EEKLO,
Koningin Astridplein 14

tegen :

het Openbaar centrum voor maatschappelijk
welzijn van WAARSCHOOT.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat op 14 februari 1991 namens Marcus TAETS, landbouwer, ingediend werd door zijn raadsman L. RYCKAERT, advocaat te Eeklo, om de vernietiging te vorderen van het besluit van de raad van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Waarschoot, genomen op 12 november 1991, waarbij de pacht van percelen landbouwgrond, sectie C, nrs 1018 en 1019, respectievelijk 26a 10ca en 27 a groot, wordt toegewezen aan Jan BANCKAERT;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 25 september 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 3 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 maart 1998;

Gehoord het verslag van de Eerste Voorzitter van de Raad van State G. BAETEMAN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. SCHELFHOUT die, loco Advocaat H. WILDEMAN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak kunnen samengevat worden als volgt :

1.1. Op 30 juli 1991 beslist de raad van het Openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Waarchoot twee percelen landbouwgrond, sectie C, nrs 1018 en 1019, respectievelijk 26a 10ca en 27a groot, opnieuw (openbaar) te verpachten en stelt tevens de pachtvoorwaarden vast.

1.2. Zowel verzoeker als Jan BANCKAERT en Marc BOTERDAELE doen een bod met betrekking tot de pacht van voornoemde percelen.

1.3. Daar de aanbiedingen de maximaal toegelaten pachtprijs overtreffen, beslist de O.C.M.W.-raad, op 12 november 1991, de pacht, overeenkomstig artikel 6 van de wet van 26 juli 1952 tot beperking van de pacht-prijzen, gewijzigd bij de wet van 4 november 1969, onderhands toe te wijzen aan Jan BANCKAERT en dit conform artikel 31 van de verpachtingsvoorwaarden zoals vastgesteld door de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 23 april 1971.

1.4. Verzoeker dient op 18 november 1991 een bezwaar in bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen tegen die beslissing. De gouverneur deelt op 13 december 1991 aan verzoeker mede dat "er geen enkele reden voorhanden is om tegen de door het O.C.M.W. Waarschoot gedane toewijzing een voogdijmaatregel te treffen";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat artikel 31, derde lid, 3., van de pachtvoorwaarden bepaalt dat "de aanbieder die gronden bezit die hij zelf in huur geeft als bouw- of weiland en die in zijn normaal bereik liggen" "niet in aanmerking komt om het goed onderhands toegewezen te krijgen"; dat het voorlaatste lid van die bepaling preciseert dat "voor de beoordeling van de toestand van de aanbieders ten overstaan van de normen en van de gevallen waarin zij niet in aanmerking komen voor de onderhandse toewijzing, de op de dag van de toewijzing bestaande toestand in aanmerking wordt genomen";

2.2. Overwegende dat niet betwist wordt dat verzoeker sedert april 1985 eigenaar is van een stuk weiland dat in zijn normaal bereik ligt en dat, sinds kerstmis 1977, verpacht is aan Laurent DE REU;

2.3. Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt dat verzoeker, op het ogenblik dat de betwiste pacht werd toegewezen, niet in aanmerking kon komen voor de toewijzing van die pacht;

2.4. Overwegende dat de omstandigheid dat verzoeker "gedwongen was de lopende pachtovereenkomst te respecteren, aangezien dit verpachte perceel slechts vrijkomt in 1995, dit tengevolge een pachtovereenkomst destijds gesloten door zijn moeder", aan die vaststelling niets afdoet;

2.5. Overwegende dat verzoekers zienswijze, luidens welke "door het invoeren van deze clausule de wetgever wilde vermijden dat de pacht zou worden toegerekend aan iemand die deze pachtgrond niet werkelijk behoefde, zoals iemand die in dezelfde buurt vrijwillig een stuk grond in pacht had gegeven", niet overtuigt al was het maar omdat meergenoemd artikel 31 dit onderscheid niet maakt;

2.6. Overwegende dat uit het een en ander volgt dat verzoeker, omdat hij niet in aanmerking kon komen voor de toewijzing van de litigieuze pacht, geen belang heeft bij de vernietiging van de toewijzing van die pacht aan Jan BANCKAERT en zijn beroep dan ook niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig april 1900 achtennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

G. BAETEMAN.